

‘Niemand is te beroerd om een extra stapje te zetten als dat nodig is’

Op bezoek bij de greenkeepers van Golfclub Zeewolde

Het greenkeepersteam van Golfclub Zeewolde bestaat uit tien man, en dat is geen overbodige luxe met een golfbaanterrein van 120 hectare. Collegialiteit en saamhorigheid typeren deze groep. Begrippen die hoofdgreenkeeper Christian Nueboer heel belangrijk vindt, want, zegt hij: ‘Met elkaar krijg je meer voor elkaar.’

Auteur: Wijnand Meijboom

De sfeer in het team is vrolijk tijdens het interview, net als hond Daisy van Nueboer, die sinds corona op de werkplek van haar baasje te vinden is en altijd lijkt te kwispelen. ‘Ze luistert heel goed en weet dat ze op het erf moet blijven.’ Er verschijnt die dag zelfs taart op tafel om de hoge notering in de categorie ‘faciliteiten’ van platform Leading Courses te vieren. De taart is geschenken door de clubmanager en is een voorbeeld van de goede onderlinge verstandhouding bij deze bloeiende vereniging. Er wordt veel geïnvesteerd, ook in voorzieningen voor de greenkeepers – niet alleen in het machinepark, maar ook in een modern onderkomen met ruime kantine en voor elke

greenkeeper een eigen kledingkast. Nueboer: ‘Ik vind het belangrijk dat alles goed geregeld is en dat betaalt zich terug. Niemand is te beroerd om een extra stapje te zetten als dat nodig is.’

Van het oude team waaraan hij ooit als jongste hoofdgreenkeeper van Nederland leiding gaf, zijn nog drie greenkeepers over. De anderen zijn de afgelopen jaren of zeer recent door Nueboer aangenomen. Zo ook de achttienjarige Jasper Brantsma. ‘Ik speel hier al vier jaar als jeugdlid en ben net begonnen als greenkeeper. Ik zag dat er een vacature was en stuurde een appje naar Christian. We hebben toen een leuk sollicitatiegesprek gevoerd. De eerste weken

bevallen mij goed.' Brantsma combineert zijn parttimejob als greenkeeper met een eigen bedrijf in fotografie en videoproducties. 'Het enige nadeel is dat ik heel vroeg moet opstaan om vanuit Vaassen hierheen te komen.' Als talentvolle golfspeler wil hij zijn handicap graag terugbrengen van vijf naar nul.

Mehmet Aydin is bezig aan zijn derde jaar bij Golfclub Zeewolde. Greenkeeper is deze 44-jarige al bijna een kwart eeuw. 'Ik kwam in 2000 naar Nederland. Mijn vader werkte in een rozenkwekerij en de eigenaar was ook bestuurslid bij Almeerderhout. Zo ben ik via via in het vak gerold.' Twee jaar geleden stapte hij over naar Zeewolde om dichterbij zijn huis te werken. Hij houdt van werken in het groen. Ook biedt zijn baan als greenkeeper hem de mogelijkheid om extra uren te maken tijdens het seizoen, zodat hij in de winter langer naar Turkije kan om tijd door te brengen met zijn gezin en familie. Zijn vrouw en twee dochters wonen daar namelijk nog. Deze tijdelijke scheiding van zijn gezin noemt hij een zure appel waar hij doorheen moet bijten. 'De sfeer in het team is goed; dat helpt natuurlijk om lange werkdagen te maken.'

Boswerk

Sinds drie jaar is Wilco Roskam de tweede man van het team. Hij werkt al twaalf jaar in Zeewolde. De samenwerking met Nueboer is heel organisch. Ze hebben aan een half woord genoeg om elkaar te begrijpen. Nueboer: 'Ik kan blind op hem vertrouwen. Heel fijn.' De 36-jarige Roskam volgde een groenopleiding in Velp en werkte aanvankelijk voor een aannemer en daarna als greenkeeper op de golfbaan in Nunspeet. In Zeewolde zorgt hij er mede voor dat de planning lekker loopt. Ook is hij een liefhebber van boswerk. Afgelopen winter is weer een deel van het bos op het terrein aangepakt. Een stapel boomstammen bij de werkplaats is het tastbare bewijs. 'We hebben de baan in drie stukken verdeeld voor het boswerk, zodat het

werk voor ons behapbaar blijft en de spelers zo min mogelijk hinder ondervinden.' Bijzonder is dat veel bomen op het golfterrein 40 jaar geleden nog door zijn 67-jarige collega Henk Boesveld zelf geplant zijn. 'Ik werkte toen bij de Rijksdienst IJsselmeerpolders. Later werkte ik met koeien en nam ik onder andere melkmonsters af.' Na een uitbraak van de koeienziekte MKZ stapte hij over naar het greenkeepersvak, waar hij zijn ervaring uit de bosbouw goed kon gebruiken. Hij heeft weliswaar de leeftijd om met pensioen te gaan, maar plakt er graag nog wat jaartjes als greenkeeper aan vast. 'Ik heb leuke collega's en leuk werk', zo verklaart hij de verlenging van zijn loopbaan. 'Vooral het slijpen van de kooien mag ik graag doen!'

Onderlinge wedstrijdes

De greenkeepers onderhouden de golfbaan niet alleen, maar spelen er ook regelmatig onderlinge wedstrijdes, zoals om de BB-cup, die vernoemd is naar een oud-manager. Vorig jaar werd deze beker gewonnen door Thomas Uijtewaal. Deze dertigjarige greenkeeper werkt sinds 2020 in Zeewolde. Daarvoor was hij kok op de universiteit van Wageningen. 'In de coronaperiode ben ik greenkeeper geworden, omdat de horeca op slot ging. Het zou tijdelijk zijn, maar ik geniet erg van het werk op de golfbaan en ben dus gebleven.' Zijn collega's profiteren jaarlijks van zijn kookkunsten als hij loempia's maakt op zijn verjaardag in februari. Hij heeft zijn greenkeepersopleiding afgerond en houdt zich vooral bezig met de berekening. 'Met dit droge voorjaar is het altijd zoeken naar de juiste afstelling.' De golfbaan in Zeewolde ligt op vruchtbare kleigrond; dat betekent dat het er 's winters snel te nat kan worden. Door flink te verschralen, is dit probleem aardig onderdrukt. 'De randen langs de paden zijn nog wel vaak te vochtig. Dat gaan we dit jaar aanpakken door nog meer zand te strooien', zegt Nueboer tijdens een rondgang over het terrein.

Vader

De 33-jarige Wilco Boesveld maakt pas sinds februari deel uit van het greenkeepersteam. Hij werkte in het verleden al eens drie jaar als seizoenskracht op deze baan. Na een rondgang langs het Rijk van Nunspeet, Almeerderhout en De Goyer keerde hij terug naar de plaats waar het ooit voor hem begon. 'Ik woon in Zeewolde, dus dichterbij huis ga ik het niet vinden. De golfbaan is nog volop in ontwikkeling en ik draag daar graag mijn steentje aan bij. Het is erg leuk dat ik samen met mijn vader deel mag uitmaken van hetzelfde greenkeepersteam.'

Muzikale greenkeeper

Zijn zeven jaar jongere collega Geert de Vries werkt parttime als greenkeeper. Hij combineert het werk met zijn zzp-baan in de muziek. 'Het is voor mij ideaal om ook drie dagen buiten te werken ter afwisseling. Het is hier supergezellig.' Als jeugdlid deed hij al eens greenkeeperswerk tijdens vakanties en als stagiair voor zijn hoveniersopleiding. Deze muzikale greenkeeper rondde een opleiding aan het Abbey Road Institute af, bespeelt diverse instrumenten en hoopt ooit als componist door te breken met muziek voor verschillende media, zoals film. 'Nu doe ik als zzp'er voornamelijk nog audio-engineering voor anderen.'

Danny Sybesma (35) kwam dankzij het vakantiebaantje van zijn broer in het greenkeepersvak terecht. 'Hij zei tegen mij: dat is iets voor jou.' Terugnijkend had hij gelijk, want Sybesma werkt inmiddels vijftien jaar als greenkeeper. Hij verruilde destijds zijn werk op een camping voor het werk op de golfbaan. 'Ik vond het campingwerk te eentonig worden en wilde graag iets nieuws proberen. Het vak heb ik grotendeels in de praktijk geleerd.' In Zeewolde is hij een waardevolle kracht. 'Hij is altijd vrolijk en nooit ziek', zegt de hoofdgreenkeeper over Sybesma.

Sleutelen

Wim van Olst werkt sinds twee jaar op deze parkbaan. Daarvoor werkte hij twintig jaar in de drainagesector. Een dubbele nekhermia dwong hem naar iets anders uit te kijken. Na een operatie en een jaar revalidatie zag hij een vacature voor een greenkeeper in Zeewolde en pakte meteen de telefoon. En met succes. 'Ik kende het terrein wel, omdat ik hier in mijn vorige baan al eens geweest was om de boel door te spuiten.' Hij houdt van de afwisseling in zijn werk en rondt dit jaar de opleiding tot

'De sfeer in het team is goed, dat helpt om lange werkdagen te maken'

‘Onlangs vierden wij ons 40-jarig bestaan. Maar er is nog veel werk te doen op deze jonge golfbaan’

greenkeeper af. ‘In mijn vrije tijd mag ik graag sleutelen. Dankzij mijn technische inzicht heb ik de verantwoordelijkheid gekregen voor de werkplaats en het onderhoud van alle machines; erg leuk!’

‘Jongste hoofdgreenkeeper van Nederland’

De man die in 2016 de jongste hoofdgreenkeeper van Nederland was, is inmiddels 33 jaar oud. Na de middelbare school startte Nueboer als student aan de HTS in Zwolle, maar die opleiding heeft hij niet afgemaakt. ‘Ik miste de praktijk en besloot in een soort tussenjaar greenkeeper te worden. Ik werd heel enthousiast over het vak, dat natuurlijk veel meer inhoudt dan bunkers harken en grasmaaien. Het werk is enorm afwisselend, zeker als hoofdgreenkeeper. De ene dag moet je een begro-

ting verdedigen tegenover het clubbestuur, de andere dag sta je weer met je laarzen in de klei.’ En hoofdgreenkeeper werd hij al snel. ‘Ik was net driekwart jaar tweede man, toen ik voor deze functie gevraagd werd. Ik had weliswaar alle papieren, maar ik was pas 23 jaar en dan is het best wel spannend. Het team heeft mij destijds heel goed geholpen; die ervaring heeft mij geleerd dat een hecht team heel belangrijk is. Je moet elkaar blind kunnen vertrouwen.’

Goede communicatie

Met dat vertrouwen zit het wel goed bij de greenkeepers in Zeewolde. Ze kunnen behoorlijk autonoom hun werk doen en dat is mede te danken aan de goede communicatie. ‘Als ik de afgelopen jaren één ding geleerd heb, dan is het dat communicatie met de leden, de

baancommissie en het bestuur heel belangrijk is’, zegt Nueboer, terwijl hij op zijn telefoon wat filmpjes van werkzaamheden laat zien. Ook hiermee kan hij duidelijk maken wat de greenkeepers doen en waarvoor zij dit doen. Het meeste werk op de golfbaan kunnen de greenkeepers zelf verrichten, dankzij de beschikbare mankracht en het uitgebreide machinepark. Ze beschikken zelfs over eigen slijpbanken, waar Henk Boesveld graag achter staat.

‘Onlangs vierden wij ons 40-jarig bestaan. Maar er is nog ontzettend veel werk te doen op deze jonge golfbaan; hij is nog volop in ontwikkeling’, zegt Nueboer. ‘Het is heel mooi om daar vorm aan te kunnen geven.’ Recent is de berekening aangepakt, zijn diverse tees gerenoveerd en is er meer ruimte gecreëerd voor perken met wilde bloemen aan de randen van de fairways. ‘Het zag er afgelopen seizoen schitterend uit en het viel goed in de smaak. We gaan dit verder uitbreiden.’ Plannen zijn er genoeg om nog meer zaken aan te pakken, zoals de kapschuur en de paden of het hekwerk bij de drivingrange. Het meest ingrijpende is wel de bouw van een heel nieuw clubhuis. Zo blijft de vereniging investeren, ook in robotisering en elektrificatie van het machinepark voor de greenkeepers.

Dankzij de gedeeltelijke robotisering van het maaiwerk hebben de greenkeepers meer tijd om de kwaliteit van de golfbaan nog verder te verhogen. Wie weet maken ze daardoor in de toekomst nog meer sprongen in de beoordelingslijsten van Leading Courses. Een lid laat zijn tevredenheid over het werk van de greenkeepers luid en duidelijk horen na het maken van de groepsfoto. ‘Mooi vakwerk in de teeboxes, mannen!’, roept hij van een afstand. Nueboer: ‘Het is altijd druk op deze baan. Die hoge baanbezetting is soms lastig voor ons, maar ook leuk en gezellig. De vereniging is hier echt de draaiende motor.’ De greenkeepers voelen zich helemaal thuis bij deze vereniging. Onderlinge golfpartijtjes, partijtjes met greenkeepers van golfbanen uit de buurt, barbecuefeestjes of een biertje en een snack uit de frituurpan na het werk: het zijn allemaal dingen die de goede onderlinge band van dit vrolijke team versterken.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!